

Indtægter blive opførte paa Finansloven, og der bagefter bliver aflagt Regnskab over deres Anvendelse. Men maa jeg spørge den ærede Ordfører: Anser han den højtærede Forsvarsministers tidligere Handlemaade i denne Sag for at være lovlig og forsvarlig?

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Det lader til, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) ikke kan taale, at jeg smiler ad ham, jeg kan saamænd ikke være bedrøvet paa hans Vegne, fordi hans Erindring eller Hukommelse har svigtet.

Poul Christensen: Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) tillader altid det ærede Medlem for Præstø (R. Nielsen) at smile. Jeg synes ganske vist, det ofte er i Utide.

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) glemte at føje til i Dag, at jeg vil græde salte Taarer efter Valget, fordi han er klog paa, at der er baade Over- og Underrebeller i Præstøkredsen, saa de ville ikke rigtig staa ham bi.

Bluhme: Med Hensyn til den Sag her omhandles, ser jeg ikke rettere, end at den Virksomhed, der udøves af Gevær-fabrikken, er nyttig baade for Industrien her i Landet, for Staten og for Arbejderne, og det forekommer mig, at alle ere enige om den Sag. (Afbrydelse af *K. M. Klausen*.) Jeg havde den Opfattelse, at det ærede Medlem endogsaa fandt det særdeles heldigt, at vi i dette Øjeblik havde en Virksomhed, hvorved vi kunde beskæftige Arbejderne i arbejdsløse Perioder. Altsaa fra alle Sider mener jeg, at vi kunne være enige om, at det er nyttigt, selv bortset fra de forsvarsvenlige Tendenser, der behersker ethvert Sind her i Landet. Jeg tror endogsaa, at de Udgifter, Ministeriet har anset for nødvendige til Anskaffelse af Maskiner for at kunne udføre fordelagtige Bestillinger, vandt Tilslutning fra alle Sider, saa det er en Selvfølge, at selv om de ikke bevilges, maatte Ministeriet være berettiget til at afholde dem paa forventet Efterbevilling. Samtidig antager jeg ogsaa, at naar man skal have Udbytte af en saadan Virksomhed, er en Debat som denne ikke heldig.

Skylden for, at denne Debat har kunnet finde Sted, finder jeg ikke kan paa-byrdes Ministeriet. Jeg vælter Ansvar

over paa Finansudvalget. Jeg paastaar, at naar det har kunnet ske, som nu er sket, at en Praksis har kunnet udvikle sig, i Kraft af hvilken en Minister har anset sig for berettiget til at afholde Udgifter, som ikke ere udtrykkelig nævnte paa Finansloven, saa er det Finansudvalgets Skyld. Det skriver sig fra Provisorietiden, da tiltog Finansudvalget sig her i Landet og med Rette, med hele Folkets Billigelse, en Myndighed, som i Virkeligheden ikke tilkom et Udvalg. Vort Finansudvalg blev i Virkeligheden under de lovløse Tilstande, som herskede her i Landet i 20 Aar, et Velfærdsudvalg, som Folket saa hen til med Tillid. Under den Tilstand udviklede der sig den Praksis, at Regeringen sluttede Aftaler med Finansudvalget, som Rigsdagen, som Folket ikke kendte. Der udviklede sig det Forhold, at man havde Aftaler, i Kraft af hvilke Ministeren udførte Ting, som ikke vare komne frem i Rigsdagen, som det var en Nødvendighed at udføre, men som der ikke kunde tales om offentlig.

Dette, der nu er sket, er Konsekvenserne deraf, thi at Ministeren nu har afholdt Udgifter, som ikke udtrykkelig have været opførte paa Finansloven, er i Kraft af den Praksis, der eksisterer fra for 10—20 Aar siden, men jeg mener, at jeg med Rette kan sige, at det, at en Praksis, som er gennemført gennem en hel eller en halv Menneskealder, benyttes af en Minister, der staar som Repræsentant for det største Parti, det kan man ikke komme og kaste ham i Næsen. Og det vedrører ethvert Parti, som er repræsenteret paa Rigsdagen, først og fremmest Højre, som havde Regeringen i de Aar, dernæst Socialdemokraterne, hvis Pligt det er at være de fine Sporhunde, som sige til Folket: Der kunne I se, hvad det er for Fyre, som sidde og regere Landet; Socialdemokraterne skulle til enhver Tid netop være den vaagne Samvittighed, de kunne ikke forlange af os, som sidde med Regeringen, som sidde ved Kødgryderne, sidde paa Flæsket, at vi skulle opdage, hvilke Nederdrægtigheder vi selv begaa, nej, det er de Herrers Pligt. Dertil have vi dem. Det er ikke dem, der gennemføre det gode, men lidt af det onde have de Ansaret for, det gode, der gennemføres, skyldes os, der have Majoriteten, men vi, der sidde med Regeringen i Toppen, forlange at have en vaagen Samvittighed, som kommer og siger, hvor de svage Punkter ere.

Saa er der vort eget Parti. Jeg